

نادیده گرفتن دستورالعمل تبصره ۳ ماده ۳ قانون هوای پاک؛ خطای خطرناک در سنجش اضطرار آلودگی هوا در مشهد

وقتی عددها با جان انسان‌ها بازی می‌کنند

در مشهد تصمیم‌گیران محلی در مخالفتی آشکار با روح و متن قانون، آستانه تشکیل کارگروه اضطرار را عدد ۱۸۵ اعلام کرده‌اند

۲

رونمایی از نسخه جدید ابومسلم درحضور هزاران هوادار

تیم فوتبال ابومسلم ثامن مشهد در نخستین دیدار خانگی خودپس از احیای این تیم، با ارائه‌نمایشی منسجم‌وپرانرژی موفق شد با نتیجه یک بر صفر تیم دریای آرین بابل را در

ورزشگاه امام‌رضا(ع) شکست دهد.

در شبی که هزاران هوادار مشک‌پوش با شور، صداو حمایت دائمی خودهمه را غافلگیر و فضای ورزشگاه را متفاوت کرده بودند، شاگردان سعید خانی از همان دقایق ابتدایی بازی جریان دیدار را در دست گرفتندو با پرس مداوم، نظم دفاعی و خلق موقعیت‌های مؤثر، اجازه‌خودنمایی را از حریف گرفتند. ابومسلمی‌ها که برای نخستین بار پس از احیای تیم در خانه به میدان می‌رفتند، با هماهنگی خط میانی، دوندگی مداوم واجرای دقیق برنامه‌های تاکتیکی موفق شدند گل برتری را به ثمر رسانده و تا پایان با کنترل هوشمندانه بازی، نتیجه را حفظ کنند. این پیروزی نه‌تنها نخستین سه امتیاز خانگی فصل برای ابومسلم در لیگ دسته ۳ بود؛ بلکه نشانه‌ای از بازگشت اعتماد، انرژی و همبستگی میان تیم و هواداران پرشمار مشهدی است؛ هوادارانی که بار دیگر ثابت کردند نام ابومسلم تنها یک تیم فوتبال نیست...

۳

هنرمندان سی و پنجمین جشنواره تئاتر خراسان رضوی از آثار خود، کیفیت جشنواره و انتقادهای وارده به جشنواره گفتند

جشنواره تئاتر خراسان رضوی در آینه هنرمندان

۳

زنان و دختران خراسانی از آغاز مبارزات انقلاب اسلامی تا جنگ تحمیلی ۱۲ روزه، راه «مادر» را که دفاع از ولایت است، طی کردند

زنان و دخترانی که مثل «مادر» شهید شدند

عینی در پی تیراندازی مأموران، دو نفر به شهادت رسیدند و چند گلوله به رواق توحیدخانه و در دیوار حرم مطهر اصابت کرد و بر اثر ازدحام جمعیت نیز عده‌ای مجروح شدند. با پایان یافتن درگیری، مردم در حرم منور رضوی و بیوت علما به ویژه بیت آیت‌الله سید عبدالهادی شیرازی تجمع کرده و به عزاداری پرداختند. این حادثه عکس‌العمل را اعتراض آیات عظام و روحانیون را در پی داشت و به سرعت در مشهد شایع شد.

طبق گزارش‌های مردمی، در این جریان دو نفر کشته شدند. آیت‌الله سید عبدالله شیرازی در محکومیت تعرض مأموران حکومتی به مردم در حرم مطهر رضوی اعلامیه‌ای منتشر کرد که در این اعلامیه تیراندازی به سوی مردم و پرتاب گاز اشک آور توسط نظامی‌ها در اماکن حرم مطهر رضوی را محکوم و روز ۵ آذر را تعطیل سراسری اعلام کرد. آیت‌الله حاج سیدحسن طباطبایی قمی نیز با صدور اطلاعیه‌ای فاجعه حمله مزدوران رژیم شاه به حرم مطهر حضرت رضا(ع) را محکوم و عزای عمومی اعلام کرد.

وی اطلاعیه خود را که خطاب به «ملت مسلمان ایران» تنظیم شده بود با بیان پرسش‌هایی چون «آیا می‌دانید شب سه‌شنبه ۲۰ ذی‌الحجه مطابق ۳۰ آبان‌ماه ۵۷ در شهر مقدس مذهبی مشهد چه گذشت؟»، «آیا می‌دانید نظام حاکمه کنونی چه جنایت بزرگی را در این مقام مقدس مذهبی انجام داده؟»، «آیا می‌دانید تهری‌های زهرآگین به قلب مقدس امام زمان(عج) وارد آمده؟» و «آیا می‌دانید این دولت نظامی چه ضربه بزرگی بر پیکر مقدس اسلام زده است؟» جنایتی که همه مسائل و مصائب را تحت‌الشعاع خود قرار داده و نه‌تنها شما شیعیان جهان؛ بلکه اسلام وبرادران اهل سنت ما را هم عزادار کرده است. حمله جسورانه به حرم مطهر حضرت ثامن‌الائمه(ع) جنایتی است که بسیاری از مسائل در برابر آن کوچک است.

امام خمینی(ره) در سخنرانی سوم آذر ماه در جمع دانشجویان و محصلان خارج کشور در محل اقامتشان در نوفل لوشاتو با اشاره به این حادثه فرمودند: «دو سه روز پیش از این در مشهد، مشهد مقدس، در معبد مسلمین، در حرم حضرت رضا(ع) با تانک رفتند تا توی... این‌طور که [گزارش] شده است گفته‌اند. با تانک رفتند تا توی صحن و می‌گویند به دیوارهای صحن و دیوارهای ایوان آثار گلوله هست. این چندمین بار است که این سلسله پهلوی با معابد ما این‌طور می‌کند. به همان معبد حضرت رضا(ع)». مردم با تظاهرات و راهپیمایی این عمل ددمنشانه را محکوم کردند.

فاجعه حمله مأموران رژیم پهلوی در حرم مطهر رضوی به مردم معترض، فصلی نو در مبارزات مردم مشهد ایجاد کرد؛ فصلی که البته واکنش‌های به وقوع پیوسته پس از این رخداد و اطلاع‌رسانی درباره آن سبب گشایش آن شد؛ زیرا در غیر این صورت این واقعه مهم نیز همچون بسیاری وقایع دیگر در پستوها‌ی تاریخ به فراموشی سپرده می‌شد. همین واکنش‌ها که در رأس آن اعلام انزجار امام خمینی(ره) و مراجع بزرگ تقلید وقت از وقوع این فاجعه و حمله به مسیبان آن بود، بازتاب وسیعی در افکار عمومی پیدا کرد و عاملی شد تا مردم جهان با بخشی دیگر از چهره ضد دینی حکومت پهلوی آشنا شده و بیش از پیش با مردم ایران در ضرورت تغییر این حکومت همصدا شوند.

در بیمارستان امام‌رضا(ع) و در محل تحصن، سخنرانان، دانشگاهیان، پزشکان، فرهنگیان، روحانیون و مردم متحصن، با محکوم کردن این حرمت‌شکنی آشکار دانشگاه و حرم مطهر امام رضا(ع) تا روز بعد، تحصن را ادامه دادند و با پایان تحصن و موفقیت مبارزان دانشگاهی و پزشکی و مردم، رسوایی دیگری برای رژیم در حال سقوط ستمشاهی به وجود آمد. بیان این وقایع از زبان مبارزان و شاهدان عینی در کارنامه مبارزات مردم و دانشگاهیان و روحانیان و اقشار مختلف ماندگار خواهد شد.

روز بیست و نهم آبان سال ۱۳۵۷ با برنامه ریزی قبلی مقرر شد در داخل بیمارستان امام‌رضا(ع) پشت زنده‌ها تظاهرات و راهپیمایی پزشکان، پرستاران و کارکنان با شعارهای ضد رژیم ستمشاهی از قسمت شرقی بیمارستان که روبه‌روی فروشگاه و بیمارستان ارتش و در راستای خیابان بهار است، انجام شود. برنامه راهپیمایی که شروع شد، عوامل حکومت نظامی برای جلوگیری از پخش صداها و شعارهای انقلابی به بیرون از محوطه بیمارستان، با راه‌اندازی خودروهایی که روی آن‌ها بلندگو نصب شده بود، اقدام به پخش موسیقی‌های مبتذل با صدای بلند می‌کردند تا به خیال خود مقابله کرده و صدای تظاهرات و شعارها را خاموش کنند.

وقتی نتوانستند جلو تظاهرات را بگیرند، هنگام ظهر با مسدود کردن درب اصلی بیمارستان و مردم ایران می‌افزاید و بدین نیز اکتفا نکرده و تجاوز به حریم حاضران در راهپیمایی و تظاهرات به سرعت تصمیم گرفتند اگر دو نفر متفرق شده آزاد نشوند، دست به تحصن بزنند و آن‌ها مرتب می‌خواستند افراد متفرق شوند. از این رو تصمیم جمعی بر این شد که از بیمارستان خارج نشویم و همگی به محل کتابخانه و سالن اجتماعات بیمارستان برویم و اعلام تحصن کنیم.

با پخش خبر تحصن استادان، پزشکان، دانشجویان و سایر اقشار پزشکی و کارکنان در بیمارستان امام‌رضا(ع) در سطح شهر، مردم گروه گروه خود را به جمع ما رساندند و این بار بیمارستان امام‌رضا(ع) کانون مبارزه شد و روحانیون حاضر در جمع متحصنان به سخنرانی و روشنگری پرداختند. دانشگاهیان دانشگاه فردوسی و مراکز درمانی و فرهنگیان متحصن در بیمارستان امام‌رضا(ع) برای آزادی اسیران قطعنامه شدیدالحنی صادر کردند:

بسمه تعالی

از آنجایی که دستگاه حاکم روز به روز بر تجاوزات خود به حریم آزادی فردی و اجتماعی مردم ایران می‌افزاید و بدین نیز اکتفا نکرده و تجاوز به حریم مقدس دانشگاه را مجاز دانسته، حتی تعدادی از همکاران عزیز دانشگاهی و دانشجویان مبارز را به زنجیر اسارت کشیده است. جامعه دانشگاهیان دانشگاه فردوسی به خصوص هیئت علمی دانشگاه و مراکز پزشکی، دندانیزشکی، پزشکان منتسب به وزارت بهداری و بهزیستی، داروسازان و سایر کادر درمان

صفحات ویژه قدس برای استان‌های خراسان رضوی، شمالی و جنوبی+ یک صفحه برای سایر استان‌ها

البرز

اهداف بلندپروازانه

فرودگاه پیام

روی زمین مانده است

۴

خراسان شمالی

۴۰ درصد مردم استان

عضو بسیج هستند

۳

خراسان جنوبی

ایجاد ۳ هزار و ۷۷۳

فرصت شغلی از ابتدای

امسال در استان

۳

یادداشت

جلیل حاجی حسینی

شفافیت انبارداری؛ قانونی ضروری اما فراموش شده

۴

یادداشت

دکتر سید حسین فتاحی معصوم
استاد دانشگاه علوم پزشکی مشهد

به‌مناسبت سالروز واقعه تیراندازی مزدوران ستمشاهی به حرم مطهر رضوی در سال ۱۳۵۷

روایت یک شاهد عینی از مبارزات انقلابی مردم مشهد

بیان خاطرات دوران مبارزه با رژیم ستمشاهی و وقایع گذشته انقلاب اسلامی از ضروریات جامعه امروز ماست، نسل جدید، دانشجویان و دانشگاهیان جوان، وقایع ۴۰ سال پیش را که ندیده‌اند، چگونه بشناسند و تحلیل کنند اگر آن‌ها بازگو و نگارش نشوند؟ چطور درک کنند مبارزان چگونه با دستان خالی در برابر رژیم تا دندان مسلح و حامیان مستکبر جهانی‌اش جهاد و مقاومت کرده و به پیروزی رسیده‌اند؟

نسل مؤمن، جوانان پرشور و آگاه، دانش آموزان، دانشجویان و همه اقشار جوان جامعه وظیفه دارند بررسی کنند که نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران با چه مجاهدت‌ها، خون‌خوردن‌ها، شکنجه و به شهادت رسیدن بهترین جوانان این مرز و بوم و مجروح و معلول شدن خیل عظیمی از حامیان اسلام و انقلاب این دستاورد عظیم را بدست آورده و با گذشت بیش از چهار دهه، از راه‌امام(ره) و اسلام و شهادی‌والامقام انقلاب ودفاع مقدس، با چنگ و دندان پاسداری کنند و در برابر زیاده‌خواهی‌های استکبار و ایادی مزدور و مرتجع آن در منطقه بایستند و از شرف و دین و اسلام و انقلاب دفاع کنند.

بیان وقایع آن دوران از زبان شاهدان عینی و حاضر در صحنه می‌تواند ارتباط قلبی نسل باقیمانده از انقلاب اسلامی را با نسل جدید و آینده پیوند بزند و مستحکم کند تا بتوانند در این دنیای زور و تزویر و قلدرمآبانه مستکبران جهانی و دشمنان اسلام، همچون کوهی استوار و بنیانی مرصوص بایستند و موجبات افتخار و سربلندی کشور و اسلام را بیش از پیش فراهم آورند تا نویدبخش آینده‌ای درخشان و استوار برای همگان باشد.

باید قدری به عقب برگشت و از شروع وقایع و مبارزات مردمی در مشهد سخن گفت؛ حوادثی چون زلزله طیس در شهر یور ۵۷(که شرحی جداگانه دارد)، اعتصاب غذای ۴۸ ساعته دانشگاهیان در باشگاه دانشگاه(که هم‌اکنون مسجد دانشگاه است) در هفتم و هشتم آبان سال ۵۷، پس از برنامه‌ریزی اعتصاب غذا توسط عده‌ای از دانشگاهیان و هماهنگی با حضرت آیت‌الله‌العظمی‌خامنه‌ای که هدایت و رهبری نهضت امام خمینی(ره) را در مشهد عهده‌دار بودند، برنامه شروع شد. روز هفتم آبان ۵۷ با حضور معظم‌له، دانشگاهیان، پزشکان و مردم اعتصاب غذا شروع شد. درب‌های باشگاه دانشگاه واقع در بیمارستان قائم(عج) توسط مردم و انقلابیون گشوده شد. به دستور آقا عکس‌های شاه پایین کشیده و عکس‌های امام و شهید اب دیوارها نصب شد و عملاً باشگاه به محل تحصن و اعتصاب غذا توسط دانشگاهیان و مردم تبدیل شد. سخنرانی‌های آگاهی‌بخش رهبر معظم انقلاب، شهید هاشمی‌نژاد، شهید کامیاب و دانشگاهیان، برقراری نماز جماعت در محوطه بیمارستان با شرکت هزاران نفر از اقشار مردم و ادامه برنامه‌ها از صبح تا پاسی از شب و تداوم تحصن و اعتصاب غذا، آغازگر حرکتی بود نمادین از وحدت روحانیون، دانشگاهیان و مردم که خشم رژیم طاغوت را بیشتر کرده بود.

اثرات مثبتی که این اعتصاب غذا در جامعه داشت، نقطه امیدیی بود بر ادامه مبارزه با طاغوت و جوش و خروش مردم را بیش از پیش کرد. برنامه‌های تظاهرات و اعتصابات در دانشگاه و سراسر شهر ادامه داشت.